

Stanovisko Výboru regionů Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech

(2006/C 206/04)

VÝBOR REGIONŮ

S OHLEDEM NA dopis Evropské komise předsedovi Straubovi ze dne 25. ledna 2006 s žádostí o vypracování stanoviska k tématu *Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech*;

S OHLEDEM NA rozhodnutí předsedy Výboru regionů ze dne 10. listopadu 2005 pověřit Komisí pro politiku teritoriální soudržnosti vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

S OHLEDEM NA pracovní dokument útvarů Komise: *Politika soudržnosti a města: přínos pro růst a zaměstnanost v regionech*;

S OHLEDEM NA své stanovisko k návrhu nařízení Rady o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti (CdR 232/2004 fin) ⁽¹⁾, KOM(2004) 492 v konečném znění – 2004/0163 (AVC);

S OHLEDEM NA své stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR), KOM(2004) 495 v konečném znění – 2004/0167 (COD) (CdR 233/2004 fin) ⁽¹⁾;

S OHLEDEM NA své stanovisko ke sdělení Komise *Politika soudržnosti pro podporu růstu a zaměstnanosti: Strategické obecné zásady Společenství, 2007-2013*, KOM(2005) 299 v konečném znění, (CdR 140/2005 fin)

S OHLEDEM NA závěry z neformálního zasedání Rady ministrů k tématu *udržitelný rozvoj Společenství*. Bristol, 6. a 7. prosince 2005;

S OHLEDEM NA zprávu Evropského parlamentu o *rozměru měst v souvislosti s rozšířením (2004/2258)*;

S OHLEDEM NA svůj návrh stanoviska (CdR 38/2006 rev. 1) přijatý dne 23. února 2006 Komisí pro politiku teritoriální soudržnosti VR (zpravodaj: **Dr. Michael Häupl** (AT/SES) (starosta Vídně);

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 26. dubna).

1. Názory Výboru regionů

schopnost, spolupráci ⁽²⁾, posunout otázky měst díky úplnému zahrnutí do regionálních programů více do popředí;

Výbor regionů

1.1 **upozorňuje** v úvodu na skutečnost, že 78 % obyvatel Evropské unie žije ve městech, aglomeracích nebo městských oblastech. Přes 60 % lidí žije v městských oblastech s více než 50 000 obyvateli. V městských oblastech se koncentruje jak velký potenciál, tak i komplexní potíže;

1.2 **připomíná** na tomto pozadí úmysl Evropské komise (EK), oznámený ve *Třetí zprávě o ekonomické a sociální soudržnosti: Nové partnerství pro soudržnost, konvergenci, konkurenceschopnost, spolupráci* KOM(2004) 107 v konečném znění z 18. února 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C231, 20.9.2005

⁽²⁾ *Třetí zpráva o ekonomické a sociální soudržnosti: Nové partnerství pro soudržnost, konvergenci, konkurenceschopnost, spolupráci* KOM(2004) 107 v konečném znění z 18. února 2004.

⁽³⁾ *Usnesení Evropského parlamentu o rozměru měst v souvislosti s rozšířením z 13. října 2005, P6_TA-PROV(2005)0387*, zpravodaj Jean Marie BEAUPUY, ještě nezveřejněno v Úř. věst.

1.3 **zdůrazňuje** rozhodující význam městské dimenze ve všech politikách Společenství, nejen v politice soudržnosti EU: Pouze pokud budou její pozitivní účinky na městské obyvatelstvo konkrétně viditelné a rozpoznatelné, podaří se EU (opět) získat tu míru politické akceptace, která je nezbytná pro další úspěšný vývoj našeho společného projektu;

1.4 **podporuje** iniciativu Evropského parlamentu uvedenou *Zprávou o rozměru měst v souvislosti s rozšířením* ⁽³⁾ pro posílení městské dimenze ve všech politikách Společenství a v politikách členských států a také požadavky této zprávy;

1.5 **zdůrazňuje** rozhodující příspěvek měst k realizaci lisabonské strategie, která byla nově upravena v roce 2005. Růst ale není samoúčelný. Je spíše prostředkem pro zvýšení zaměstnanosti, sociální soudržnosti a ekologické udržitelnosti. Zatímco takto přispívá k udržení evropského sociálního modelu, zajišťuje kvalitu života občanů Evropy. Zaměstnanost je pro občany EU nejvýznamnější tématem. Z důvodu nového zaměření na hospodářský růst a zvýšení produktivity není možné ztratit z pohledu ostatní dimenze lisabonské strategie;

1.6 **upozorňuje na to**, že města vždy představovala laboratoře pro vývoj všeho druhu: Většina sociálních a technologických vývojů má svůj původ ve městech. S touto strukturální změnou charakteristickou pro města jsou spojeny jak šance, tak i rizika: pro jednotlivce, i pro celou společnost. Města se naučila s touto strukturální změnou zacházet, reagovat na ni. Jsou také zvyklá na to, že vyrovnávají selhání trhu – která ze strukturální změny částečně vyplývají. Právě protože je k dosažení lisabonských cílů v mnoha sektorech třeba přizpůsobení struktur nových výzvám, náleží městům ústřední role;

1.7 **proto kriticky poznamenává**, že z důvodu „přístupu top-down“ (shora dolů) při vývoji a realizaci lisabonské strategie, nebyla převážná většina evropských měst zapojena do sestavování národních programů reforem členských států. Částečně byla města zapojena sice formálně, ale ne materiálně. Průzkum ukazuje, že obecně byla města zapojena spíše tehdy, když v příslušném členském státě existuje přímo ministerstvo měst (např. Nizozemsko) nebo když jsou města současně regiony (Berlín, Hamburk, Vídeň atd.). Toto nezapojení úrovně měst má za následek, že potenciály měst a jejich zvláštní schopnost vytvářet součinnost v oblasti spolupráce mezi veřejnými a soukromými subjekty a sociálními partnery zůstávají částečně nevyužity. Ke stejnému výsledku v podstatě došla také studie provedená VR *Provádění lisabonského partnerství pro růst a zaměstnanost – příspěvek regionů a měst* (1). Podle ní je pouze 17 % měst a regionů spokojeno se svým zapojením do přípravy národních programů reforem;

1.8 **konstatuje**, že do přípravy národních strategických referenčních rámců podle článků 25 a 26 návrhu obecného nařízení o strukturálních fondech (2) byla města obecně zapojena více. Explicitní zohlednění městské dimenze v národních strategických referenčních rámcích a v operačních programech z nich odvozených ale stále ještě není samozřejmostí;

1.9 **kriticky upozorňuje na to**, že v nyní předloženém návrhu Strategických obecných zásad pro soudržnost 2007–2013 (3) zůstává městská dimenze politiky soudržnosti téměř nezmíněna. O městské dimenzi se pojednává pouze v rámci „územních zvláštností“. Tento nedostatek znázorňují také výsledky konzultačního procesu ke Strategickým obecným zásadám pro soudržnost 2007–2013: Mnohokrát bylo požadováno větší zdůraznění rozhodující role měst pro růst a zaměstnanost. Obecné zásady by rovněž měly formálně uznat životně důležitou roli měst. Bez jasných předpisů EU, které by závazně stanovovaly zapojení měst, existuje nebezpečí, že v období 2007–2013 nedojde k posílení, nýbrž k oslabení městské dimenze v politice soudržnosti;

1.10 proto **vítá** iniciativu Evropské komise uvedenou předložením pracovního dokumentu *Politika soudržnosti a města: Příspěvek měst pro růst a zaměstnanost v regionech* (4), kterou se snaží přihlídnout k těmto kritikám a městskou dimenzi v budoucí politice soudržnosti přece jen ještě posílit. Dokument nádherně zobrazuje ústřední význam měst pro další vývoj Evropy, členských států a regionů. Jasně je zde vyjádřeno, jak rozhodující význam mohou města mít pro růst a zaměstnanost, sociální soudržnost a trvale udržitelný rozvoj;

1.11 **ocňuje** především okolnost, že EK městskou dimenzi v dokumentu představuje v celé její komplexnosti. Tento holistický přístup je rozhodující silnou stránkou dokumentu, který by se měl v každém případě zachovat. Komplexnosti představené na základě konkrétních příkladů a údajů je možné vyhovět pouze jedním přístupem – tím, který zahrnuje všechny politické oblasti. Městskou dimenzi není možné omezit na politiku soudržnosti, nýbrž musí být explicitně zohledněna ve všech politikách Společenství;

1.12 **obzvlášť vyzdvihuje**, že v dokumentu bylo k příspěvku měst připojeno 50 konkrétních obecných zásad pro akce. Tyto obecné zásady jsou nyní městům k dispozici jako návod pro jednání, co se týče budoucího zaměření konkrétních opatření;

1.13 **podporuje** konzultační proces k pracovnímu dokumentu zahájený EK a také úmysl EK zahrnout nejdůležitější výsledky tohoto procesu do konečné verze Strategických obecných zásad pro soudržnost a připravovaný pracovní dokument zveřejnit ve formě „sdělení“;

(1) *Provádění lisabonského partnerství pro růst a zaměstnanost – příspěvek regionů a měst. Průzkum zapojení regionů a měst do přípravy lisabonských národních reformních programů* DI CdR 45/2005.

(2) Návrh nařízení Rady o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti KOM(2004) 492 z 14. července 2004.

(3) Sdělení Komise *Politika soudržnosti pro podporu růstu a zaměstnanosti: Strategické obecné zásady Společenství, 2007-2013* KOM(2005) 299 z 5. července 2005.

(4) Pracovní dokument útvarů Komise: *Politika soudržnosti a města: Příspěvek měst pro růst a zaměstnanost v regionech* z 23. listopadu 2005, k nahlédnutí na http://europa.eu.int/comm/regional_policy/consultation/urban/index_de.htm.

1.14 **se spolupodílí** na dalším posilování městské dimenze organizací Fóra měst dne 25. dubna 2006, společně s EK a Výborem pro regionální rozvoj Evropského parlamentu;

1.15 **vítá**, že návrh nařízení Rady o zřízení Fondu soudržnosti umožňuje podporovat ekologickou městskou dopravu z Fondu soudržnosti.

2. Připomínky Výboru regionů k pracovnímu dokumentu Evropské komise Politika soudržnosti a města: Příspěvek měst pro růst a zaměstnanost v regionech

Výbor regionů

2.1 **blahopřeje** EK k přesnému a detailnímu výkladu témat: udržitelný rozvoj měst v evropské regionální politice, role měst: Proč jsou města důležitá, atraktivní města, podpora inovace, podnikatelské iniciativy a hospodářství založené na znalostech, větší počet lepších pracovních míst, rozdíly mezi městy, správa a financování obnovy měst;

2.2 **vítá**, že jsou členské státy v obecných zásadách pro akce vyzvány k podpoře opatření měst;

2.3 **žádá**, aby byla stanovena čtvrtá priorita hlavních strategických obecných zásad Společenství, priorita zaměřená na města a městské oblasti s cílem vytvořit bezpečná, soudržná a udržitelná (hospodářsky, společensky, environmentálně a komerčně) společenství i v těch nejzanedbanějších městských oblastech;

2.4 **upozorňuje** na rozdílnou situaci měst, především v závislosti na jejich velikosti, jejich zeměpisné poloze - například okrajové oblasti, příslušném vnitrostátním rozdělení pravomocí a okolnosti, jestli jde o města ve starých nebo nových členských státech; Dále **navrhuje** zohlednit tak důležité kritérium jako jsou rozdíly mezi městy v jednotlivých členských státech, které jsou důsledkem urbanizační a ekonomické úrovně těchto zemí;

2.5 **sdílí** názor EK, že obecné posílení pravomocí měst pro jednání je podmínkou jejich úspěšného rozvoje, čímž se významným způsobem přispěje k regionálnímu rozvoji. Proto musejí být města vybavena jak systémy a nástroji, které jim umožní reagovat na hospodářské a sociální změny, tak i kritickým množstvím finančních prostředků, které by jim mohly být poskytnuty formou globálních subvencí a dalšího přenesení příslušných správních funkcí, jak stanovuje nové nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj (články 36, 41 a 42);

2.6 **zdůrazňuje**, že k dosažení cílů Lisabonské strategie s podstatným zvýšením růstu a produktivity je zásadně nezbytné uznání významu měst a městských oblastí pro toto zvýšení; tento význam plyne z jejich kritického množství obyvatel, z funkce center excelence v oblasti vyššího vzdělávání a vědy a možnosti aplikování objevů v průmyslovém měřítku. Žádá tedy městskou dimenzi politiky soudržnosti, která zhodnotí potenciál měst jako hybné síly inovací a znalostní ekonomiky;

2.7 **upozorňuje** především v souvislosti se zlepšením rámcových podmínek pro podnikatelské prostředí a inovace na to, že města tyto důležité řídicí funkce mohou vykonávat pouze tehdy, když disponují k tomu nezbytnými finančními zdroji. Toto platí samozřejmě pro všechna uvedená pole činnosti;

2.8 **podtrhuje** význam koordinovaného postupu zohledňujícího existenci „funkčních regionů“ pro dosažení trvalého zlepšení pomocí uvedených obecných zásad pro akce. Teprve při partnerské spolupráci přes administrativní hranice vznikají možnosti řešení a šance pro využití potenciálu. Tuto spolupráci, která není v praxi vždy jednoduchá, by měly politiky EU podporovat zvláštními opatřeními jako je podpora projektů strategického rozvoje rozsáhlých oblastí; Obzvláště důležité je vytvořit nové sítě spolupráce mezi metropolitními oblastmi a městskými oblastmi a posílit ty, které již existují. Zvláštní zmínku si zaslouží spolupráce, která v současné době probíhá v rámci iniciativy Interreg III, spolupráce, která v období 2007-2013 bude realizována prostřednictvím cíle územní spolupráce.

2.9 **zdůrazňuje** významnou úlohu měst při bránění klimatickým změnám vzhledem k velikosti populace a schopnosti působit změny velkého měřítka, například v oblastech jako jsou veřejné dopravní služby nebo inovativní využívání energie v budovách; navrhuje tedy, aby do programů strukturálních fondů byl zařazen environmentální požadavek;

2.10 **zdůrazňuje** důležitost sanace a urbanistického rozvoje „průmyslových odvětví“ a veřejných prostor jako příspěvek k obnově rozrůstajících se měst a omezení přelidnění. K tomu města potřebují podporu na národní a evropské úrovni; Metropolitní a městské oblasti tak potřebují pro to, aby mohly čelit specifickým problémům, finanční podporu EU prostřednictvím programů ad-hoc pro obnovu upadajících městských oblastí a pro posílení iniciativ, které by pokračovaly v práci započaté v rámci URBAN.

2.11 **si je vědom** významu politiky diverzity zahrnující všechny oblasti veřejné správy. Je bezpodmínečným předpokladem plného využití specifického potenciálu osob postižených migrací, které v současnosti často představují nevyužitý zdroj;

2.12 **upozorňuje především** na význam poskytování veřejných služeb pro zefektivnění městských systémů a atraktivitu měst. Přitom je – jako výraz zásady subsidiarity – nutné zohlednit především svobodné právo volby regionálních a místních samospráv s ohledem na formu poskytování služeb obecného (ekonomického) zájmu. **Požaduje**, aby byl evropský právní rámec přitom i nadále otevřen možnostem vlastní výroby resp. bezprostředního pověření vlastních podniků. V legislativě je pro města a regiony třeba větší flexibility pro právo zadávání a podpory;

2.13 **doporučuje**, aby ve všech oblastech činností byly obzvlášť zohledňovány potřeby žen, mládeže, starších osob a také osob se zvláštními potřebami;

2.14 **se domnívá**, že města se musejí změnit, aby se stala více „přátelskými k ženám“; k tomu je nutná podpora ženského podnikání a prostředky pro rozvoj a podporu žen ve funkci vedoucích a řídicích pracovníků v podnicích a veřejném sektoru měst prostřednictvím odpovídajících služeb sousedství a blahobytu;

2.15 **nabádá k** rozšíření dokumentu o vlastní odstavec k tématu zdraví. Toto téma se sice projednává ve třech klíčovými tématech – dosažitelnost a mobilita, přístup ke službám a zařízením, přirozené a fyzické životní prostředí. Kvůli svému významu by ale mělo být zohledněno také v explicitních obecných zásadách pro akce;

2.16 **zdůrazňuje** zvláštní význam zajištění plošných a proveditelných nabídek na opatrování dětí s odpovídající otevřací dobou. Taková nabídka umožní osobám vychovávajícím děti vykonávat práci, vytvoří důležitý základ pro další vzdělávání dětí, významně přispěje k integraci různých kultur a integraci dětí se zvláštními potřebami;

2.17 k obecným zásadám pro akce v oblasti opatření pro malé, střední a nejmenší podniky **kriticky poznamenává**, že ke zjednodušení přístupu k financování pomocí převzetí rizik dochází velmi restriktivně a mělo by se provádět jen podle velmi přísných kritérií; **zdůrazňuje** potřebu zvýšit finanční podporu pro mikropodniky;

2.18 **upozorňuje na to**, že vzdělávání a politiku vzdělávání je nutné posuzovat v celé jejich šíři – včetně „celoživotního učení“ – nejen jejich vlivy na růst a zaměstnanost, nýbrž také se zohledněním sociálního a solidárního společenství, které staví do popředí především zapojení všech lidí do celospolečenských, nejen do hospodářských procesů;

2.19 **si je vědom**, že z důvodu zvyšování podílu starších osob budou získávat na významu oblasti jako péče a ošetřování a také „sociální služby“. Toto posunutí uvnitř věkové pyramidy představuje velké budoucí výzvy pro města. Je to ale také šance pro růst a zaměstnanost, např. v ošetrovatelských profesích;

2.20 **zdůrazňuje**, že vysoký počet imigrantů v evropských metropolitních a městských oblastech je pro tyto oblasti velkou výzvou, ale také novým zdrojem, ve kterém by tyto oblasti měly hledat nové možnosti růstu. Různé veřejné správy by měly podporovat využití těchto možností;

2.21 **podtrhuje** – především pro města – rostoucí význam sociálního hospodářství jako rostoucího trhu práce, kromě prvního (soukromého) sektoru a druhého (státního) sektoru. **Podporuje** explicitní zohlednění nutnosti podpory šancí na trhu u podniků sociálního hospodářství („třetího sektoru“) v obecných zásadách pro akce. Např. při přístupu k úvěrům nebo pomocí státních záruk;

2.22 **zdůrazňuje především to**, že vytváření udržitelných pracovních míst a boji s nezaměstnaností náleží ústřední význam pro další vývoj celé EU. Pouze na základě viditelných úspěchů v této oblasti se může podařit (opětovně) dosažení akceptace EU ze strany obyvatelstva. Města, jako centra strukturálních změn, jsou problematikou nezaměstnanosti dotčena obzvlášť;

2.23 **požaduje**, aby politika trhu práce členských zemí více zohledňovala potřeby městských regionů a aby k tomu byly společně s funkčními městskými regiony trhu práce vypracovány vhodné koncepty. Pakty, dohody a institucionální úmluvy pro sladění národní, regionální a lokální politiky trhu práce, tak jak představují územní pakty o zaměstnanosti, mohou sloužit jako základ. Jejich prostřednictvím se na úrovni měst posílí propojení hospodářské, regionální politiky a politiky trhu práce. Měly by se dále rozšiřovat a podporovat z prostředků EU;

2.24 Souhlasí s Evropskou komisí, že velká množství cizinců žijících ve městech jsou příležitostí, aby byla města konkurenceschopná, potřebují přitáhnout a podpořit lidi mnoha různých dovedností; imigranti mohou často účelně zaplnit některé mezery; Podporuje tedy doporučení Evropské komise uvedené v její nedávné zprávě o fungování přechodných období pro volný pohyb osob, tedy doporučuje, aby členské státy důkladně zvážily, zda je nezbytné pokračování těchto omezení z hlediska situace na jejich trhu práce a skutečností doložených touto zprávou;

2.25 **kriticky upozorňuje na to**, že rozhodující význam má kvalita vytvořených pracovních míst. Přírůstky zaměstnanosti v poslední době vyplynuly převážně z nárůstu částečných pracovních úvazků a nových způsobů zaměstnávání. V jednotlivých oborech klesá kvalita nabízených pracovních míst a/nebo nejsou nabízeny služební poměry odpovídající právním normám. Z těchto forem zaměstnanosti, které často nezajistí ekonomickou stabilitu pracovníků, vznikají nové sociální deformace. Po soukromém hospodářství a podnicích se vyžaduje vytvoření pracovních míst, která by umožnila stále zaměstnání. Flexibilizace trhu práce na úkor sociální jistoty a bezpečnosti zaměstnání není trvalým řešením a proto by měly různé veřejné správy dohlédnout na to, aby k tomu nedocházelo;

2.26 **podtrhuje**, že zamezení sociálnímu vyčlenění a z toho vyplývajícím problémům – od vzniku ghatt až po kriminalitu – je základní podmínkou vzniku kvality života ve městech; Veřejná správa by se měla obzvláště věnovat skupinám, které jsou více ohroženy sociálním vyloučením. Zvláštní pozornost patří imigrantům;

2.27 **zdůrazňuje**, že začlenění iniciativ Společenství jako Urban a Equal do národních a regionálních operačních programů nesmí znamenat snížení inovačního dosahu programů a iniciativ EU. Naopak je třeba podněcovat inovační charakter městských iniciativ v rámci nové politiky soudržnosti a podporovat propojení nápadů a přenesení jejich aplikovatelnosti;

2.28 za tímto účelem **žádá** Komisi, aby iniciativy v oblasti městského prostředí – jelikož jsou výrazem hlavních směrů EU a mají příznačný a přenosný charakter, který by si měly zachovat i při příštím plánování – byly navzájem srovnatelné a aby účinnost opatření byla měřitelná z hlediska kvality i množství.

3. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

3.1 **vyzývá** Evropskou komisi, aby ve všech politikách Společenství zohledňovala městskou dimenzi. K tomu je nutný přístup, který zjišťuje, analyzuje a zohledňuje konkrétní problémy městské reality a také hodnotí vlivy politik Společenství na města. Aby to bylo možné zajistit, zdá se být nezbytné zapojení zodpovědných zástupců institucí z měst do všech fází vývoje politiky a programů a také provádění a hodnocení;

3.2 **upozorňuje** na nutnost vylepšené koordinace městské dimenze mezi všemi útvary Evropské komise, především mezi

GŘ pro regionální politiku, GŘ pro životní prostředí, GŘ pro dopravu, GŘ pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti a GŘ pro zdraví a ochranu spotřebitele. Ve všech programech EU je městské dimenzi nutné přisuzovat větší pozornost – z finančního i územního hlediska;

3.3 **zdůrazňuje** také nutnost většího sladění mezi Evropskou komisí, Evropským parlamentem a Radou, aby se vytvořila jasnější agenda opatření EU pro města;

3.4 **doporučuje** Evropské komisi posílení „interservice working group“ zapojením expertů z měst a také vytvoření „task force“ se členy s různými funkcemi – podle vzoru pracovní skupiny *Urban-logement* v Evropském parlamentu, která je složena ze zástupců různých frakcí. Doporučuje se také vytvoření fór pro pravidelný dialog s městy o politikách EU, které se jich týkají, jak se to již praktikuje v oblasti životního prostředí;

3.5 **vyzývá** Evropskou komisi a členské státy, aby – podobně jako u sociálního a občanského dialogu – vyhlásily „územní dialog“, který by různým regionálním a městských úřadům a jejich národním a evropským svazům umožnil zahrnout jejich názory do přípravy, projednávání a rozhodování o politikách, které se týkají měst a regionů, vnášet opatření a tak je i spoluutvářet. Dialog se svazy samospráv⁽¹⁾, který Evropská komise v roce 2003 zahájila ve spolupráci s Výborem regionů, je pouze prvním krokem tímto směrem;

3.6 **se vyslovuje** pro organizování setkání Rady a členských států na vysoké úrovni před každým jarním summitem. Tohoto setkání by se kromě účastníků „územního dialogu“ měla účastnit především Evropská komise, Evropský parlament, Výbor regionů a také sítě měst. Rovněž **dává podnět** ke každoročním zasedáním ministrů členských států odpovědných za politiku měst, jimž by měla předcházet setkání zástupců sítí měst a evropských i národních svazů obcí, jako např. Rady evropských obcí a regionů (CEMR). Interservice working group Evropské komise by na těchto zasedáních měla pravidelně informovat o stavu své práce;

3.7 **vyzývá** vlády členských států, aby v národních politikách více zohledňovaly městskou dimenzi. Především je nutné zajistit, aby byla města vybavena takovými finančními zdroji, které jsou nutné k plnění jejich úkolů. Prohlouben by měl být také dialog s městy a jejich svazy a měl by získat pevnou formu formálních konzultací;

⁽¹⁾ Sdělení Komise *Dialog se svazy samospráv o utváření politiky Evropské unie* KOM(2003) 811 z 19. prosince 2003.

3.8 **poukazuje** na ústřední význam výzkumu a vývoje pro dosažení lisabonských cílů. **Vyzývá** proto, aby se významná role měst ve výzkumné politice v 7. rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace projevila ve formě „urban mainstreaming“. Městská dimenze byla dosud rozhodně projednávána pouze v tématech životního prostředí a dopravy. Naproti tomu je nutné zahrnutí městských výzkumných aspektů do všech tematických oblastí a specifických programů. Důležité je v této souvislosti vhodnými opatřeními více podporovat propojení měst s vysokými školami a výzkumnými zařízeními. Tím by se mělo dosáhnout synergie pro rozvoj měst a většího povědomí veřejnosti o oblasti výzkumu a vývoje. Jedním takovým opatřením by mohla být např. soutěž o titul „Evropské město vědy“;

3.9 7. rámcový program pro výzkum a technický rozvoj by měl posílit roli měst ve výměně informací a znalostí, zajistit, aby rozdělení zdrojů a politik v oblasti inovace odpovídalo potřebám společnosti obecně a zvláště potřebám občanů, a zaručit podporu nadnárodního výzkumu v oblasti rozvoje měst;

3.10 **zdůrazňuje** důležitost subsidiarity a význam zapojení podnárodních úrovní do programování a provádění politiky soudržnosti. Decentralizace v řízení strukturálních fondů nesmí vést k centralizaci politiky soudržnosti na úrovni členských států;

3.11 **žádá** Evropskou komisi, aby při uplatňování mechanismů řízení a kontroly aktivit měst zohlednila zásadu proportionality;

3.12 **požaduje** větší a transparentnější účast orgánů místních samospráv na přípravě, vypracování a provádění národních programů reforem a dále požaduje, aby členské státy zahrnuly do svých výročních zpráv pro Evropskou komisi zvláštní kapitolu o opatřeních týkajících se provádění těchto programů na místní úrovni;

3.13 **vítá** zohlednění městské dimenze v návrzích nařízení EK o strukturálních fondech a o Fondu soudržnosti pro období 2007–2013;

3.14 **požaduje** posílení městské dimenze ve Strategických obecných zásadách pro soudržnost pro období 2007–2013. Skutečné zapojení městské dimenze musí zajistit Evropská komise. Například jednoznačným stanovením městské dimenze v prováděcích zprávách členských států a ve výroční zprávě Evropské komise, které jsou upraveny v člancích 27 a 28 návrhu obecného nařízení o strukturálních fondech ⁽¹⁾;

3.15 **zdůrazňuje** zásadní roli prospektivních a strategických opatření pro řešení problémů nezaměstnanosti, která jsou prováděna orgány místních samospráv především formou návrhů na vytvoření alternativních pracovních míst v tzv. nových oblastech vytváření pracovních míst;

3.16 **vítá** společné iniciativy Evropské komise a EIB Group JEREMIE, JASPERS a JESSICA. Rovnoprávný přístup k těmto systémům financování pro všechny státní úrovně představuje podstatný předpoklad pro jejich úspěch; Proto **doporučuje**, aby městská dimenze nebyla zohledněna pouze při navrhování a provádění programů zaměstnanosti, nýbrž aby města byla vybavena nutnými pravomocemi, správními nástroji a rozpočtovými prostředky;

3.17 **doporučuje** vypracování, pravidelnou aktualizaci a šíření údajů a analýz, které znázorňují komplexní realitu měst a umožňují lepší odhad situace ve městech. Podporuje především iniciativy jako ESPON nebo STÄDTEAUDIT;

3.18 **podporuje** další rozvoj sítí mezi městy za účelem výměny zkušeností a osvědčených postupů. Přitom by se mělo stavět na stávajících sítích jako URBACT s pilotním projektem „European Urban Knowledge Network“, hlavních bodech spolupráce mezi městy z různých regionů, Eurocities atd. Měly by se zohlednit také iniciativy národních a evropských svazů, jež zastupují zájmy měst;

3.19 **doporučuje** Evropské komisi, aby požádala země, které dostávají tuto podporu, o vyčlenění významné části prostředků z Fondu soudržnosti na projekty týkající se udržitelné městské dopravy.

V Bruselu dne 26. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

⁽¹⁾ Návrh nařízení Rady o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti KOM(2004) 492 ze 14. července 2004.